



## Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

16 aprilie 2013\*

„Brevet unitar — Decizie de autorizare a unei forme de cooperare consolidată în temeiul articolului 329 alineatul (1) TFUE — Acțiune în anulare pentru necompetență, abuz de putere și încălcarea tratatelor — Condiții enunțate la articolul 20 TUE, precum și la articolele 326 TFUE și 327 TFUE — Competență neexclusivă — Decizie adoptată «în ultimă instanță» — Protejarea intereselor Uniunii”

În cauzele conexe C-274/11 și C-295/11,

având ca obiect acțiuni în anulare formulate în temeiul articolului 263 TFUE, introduse la 30 mai și, respectiv, la 31 mai 2011,

**Regatul Spaniei**, reprezentat de N. Díaz Abad, în calitate de agent,

reclamant,

susținut de:

**Republica Italiană**, reprezentată de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de S. Fiorentino, avvocato dello Stato,

intervenientă,

și

**Republica Italiană**, reprezentată de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de S. Fiorentino, avvocato dello Stato, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamantă,

susținută de:

**Regatul Spaniei**, reprezentat de N. Díaz Abad, în calitate de agent,

intervenient,

împotriva

**Consiliului Uniunii Europene**, reprezentat inițial de T. Middleton, de F. Florindo Gijón, precum și de A. Lo Monaco și ulterior de T. Middleton, de F. Florindo Gijón, precum și de M. Balta și de K. Pellinghelli, în calitate de agenți,

pârât,

\* Limbile de procedură: spaniola și italiana.

susținut de:

**Regatul Belgiei**, reprezentat de C. Pochet, precum și de J.-C. Halleux și de T. Materne, în calitate de agenți;

**Republica Cehă**, reprezentată de M. Smolek, de D. Hadroušek și de J. Vlácil, în calitate de agenți;

**Republica Federală Germania**, reprezentată de T. Henze și de J. Kemper, în calitate de agenți;

**Irlanda**, reprezentată de D. O'Hagan, în calitate de agent, asistat de N. J. Travers, BL;

**Republica Franceză**, reprezentată de E. Belliard, precum și de G. de Bergues și de A. Adam, în calitate de agenți;

**Ungaria**, reprezentată de M. Z. Fehér și de K. Molnár, în calitate de agenți;

**Regatul Țărilor de Jos**, reprezentat de C. Wissels și de M. de Ree, în calitate de agenți;

**Republica Polonă**, reprezentată de B. Majczyna, precum și de E. Gromnicka și de M. Laszuk, în calitate de agenți;

**Regatul Suediei**, reprezentat de A. Falk și de C. Meyer-Seitz, în calitate de agenți;

**Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord**, reprezentat de L. Seeboruth, în calitate de agent, asistat de T. Mitcheson, barrister;

**Parlamentul European**, reprezentat de I. Díez Parra, de G. Ricci, precum și de M. Dean, în calitate de agenți;

**Comisia Europeană**, reprezentată de I. Martínez del Peral, precum și de T. van Rijn, de B. Smulders, de F. Bulst și de L. Prete, în calitate de agenți,

interveniente,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnul K. Lenaerts, vicepreședinte, domni A. Tizzano, M. Ilešić (raportor), T. von Danwitz și J. Malenovský, președinți de cameră, domni U. Löhmus, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot și A. Arabadjiev și doamna C. Toader, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: doamna M. Ferreira, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 25 septembrie 2012,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 11 decembrie 2012,

pronunță prezenta

## Hotărâre

- 1 Prin cererile lor introductive, Regatul Spaniei și Republica Italiană solicită anularea Deciziei 2011/167/UE a Consiliului din 10 martie 2011 de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul creării unei protecții prin brevet unitar (JO L 76, p. 53, denumită în continuare „decizia atacată”).

### Decizia atacată

- 2 Decizia atacată are următorul cuprins:

„având în vedere [Tratatul FUE], în special articolul 329 alineatul (1)

[...]

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 3 alineatul (3) [TUE], Uniunea instituie o piață internă, acționează pentru dezvoltarea durabilă a Europei, întemeiată pe o creștere economică echilibrată, și promovează progresul științific și tehnic. [...] Printre instrumentele juridice aflate la dispoziția întreprinderilor ar trebui să se numere un brevet unitar, care să asigure o protecție uniformă în întreaga Uniune.

[...]

- (3) La 5 iulie 2000, Comisia a adoptat o propunere de regulament al Consiliului privind brevetul comunitar în vederea creării unui brevet unitar care să asigure o protecție uniformă în întreaga Uniune. La 30 iunie 2010, Comisia a adoptat o propunere de regulament al Consiliului privind dispozițiile referitoare la traducere pentru brevetul Uniunii Europene (denumită în continuare «propunerea de regulament privind dispozițiile referitoare la traducere»), care conține dispoziții referitoare la traducere aplicabile brevetului Uniunii Europene.

- (4) La reuniunea Consiliului din 10 noiembrie 2010, s-a constatat că nu există unanimitate pentru menținerea propunerii de regulament privind dispozițiile referitoare la traducere. La 10 decembrie 2010, s-a confirmat existența unor dificultăți insurmontabile, unanimitatea fiind imposibilă în acel moment și în viitorul apropiat. Deoarece acordul asupra propunerii de regulament privind dispozițiile referitoare la traducere este necesar pentru încheierea unui acord final privind protecția prin brevet unitar în Uniune, s-a stabilit că obiectivul creării unei protecții prin brevet unitar în Uniune nu poate fi îndeplinit într-o perioadă rezonabilă de timp prin aplicarea dispozițiilor relevante ale tratatelor.

- (5) În aceste condiții, douăsprezece state membre, și anume Danemarca, Germania, Estonia, Franța, Lituania, Luxemburg, Țările de Jos, Polonia, Slovenia, Finlanda, Suedia și Regatul Unit, s-au adresat formal Comisiei prin scrisorile din 7, 8 și 13 decembrie 2010, arătând că intenționează să instituie între ele o cooperare consolidată în domeniul creării unei protecții prin brevet unitar pe baza propunerilor existente sprijinite de statele membre în cauză pe parcursul negocierilor, solicitând Comisiei să prezinte Consiliului o propunere în acest sens. Solicitățile au fost confirmate la reuniunea Consiliului din 10 decembrie 2010. În total, douăsprezece state membre au solicitat cooperarea consolidată. Între timp, treisprezece alte state membre, și anume Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Irlanda, Grecia, Cipru, Letonia, Ungaria, Malta, Austria, Portugalia, România și Slovacia, s-au adresat Comisiei în scris pentru a-și manifesta dorința de a participa, de asemenea, la cooperarea consolidată avută în vedere. În total, douăzeci și cinci de state membre au solicitat cooperarea consolidată.

- (6) Cooperarea consolidată trebuie să asigure cadrul juridic necesar pentru crearea unei protecții prin brevet unitar în statele membre participante și să ofere întreprinderilor din Uniune posibilitatea de a-și îmbunătăți competitivitatea prin a le oferi opțiunea de a dobândi o protecție uniformă prin brevet în statele participante [...]
- (7) Cooperarea consolidată trebuie să vizeze crearea unui brevet unitar, care să asigure o protecție uniformă pe teritoriul statelor membre participante și care să fie acordat de Oficiul European de Brevete (OEB) pentru toate statele membre respective. Regimul de traducere aplicabil, care reprezintă o componentă necesară a brevetului unitar, trebuie să fie simplu, rentabil și corespunzător celui menționat în propunerea de regulament al Consiliului privind dispozițiile referitoare la traducere pentru brevetul Uniunii Europene, prezentată de Comisie la 30 iunie 2010, și combinat cu elementele de compromis propuse de Președinție în noiembrie 2010, care s-au bucurat de un larg sprijin din partea Consiliului. Regimul de traducere ar menține posibilitatea depunerii cererilor de brevet la OEB în oricare dintre limbile Uniunii și ar asigura compensarea costurilor legate de traducerea cererilor depuse în alte limbi decât o limbă oficială a OEB. Brevetul, având efect unitar, ar trebui să se acorde numai în una dintre limbile oficiale ale OEB [...]. Nu vor fi necesare traduceri suplimentare, fără a se aduce atingere dispozițiilor tranzitorii [...]

[...]

- (9) Domeniul în care s-ar aplica cooperarea consolidată, și anume instituirea măsurilor de creare a unui brevet unitar care să ofere protecție în întreaga Uniune și înființarea unor dispozitive centralizate de autorizare, coordonare și control la nivelul Uniunii, este identificat la articolul 118 [TFUE] ca fiind un domeniu reglementat prin tratate.
- (10) La reuniunile Consiliului din 10 noiembrie 2010 și 10 decembrie 2010, s-a stabilit și, respectiv, s-a confirmat că obiectivul creării unei protecții prin brevet unitar în întreaga Uniune nu poate fi îndeplinit într-o perioadă de timp rezonabilă de către Uniune în ansamblu, fiind astfel îndeplinită cerința de la articolul 20 alineatul (2) [TUE], conform căreia cooperarea consolidată poate fi utilizată numai ca soluție de ultimă instanță.
- (11) Obiectivul cooperării consolidate în domeniul creării unei protecții prin brevet unitar este de a încuraja progresul științific și tehnologic, precum și funcționarea pieței interne. Crearea unei protecții prin brevet unitar pentru un grup de state membre poate ameliora nivelul de protecție prin brevet prin asigurarea posibilității de a obține protecție uniformă prin brevet pe teritoriul statelor membre participante și eliminarea costurilor și complexității în ceea ce privește teritoriul respectiv. Astfel, aceasta promovează obiectivele Uniunii, îi apără interesele și consolidează procesul de integrare, astfel cum prevede articolul 20 alineatul (1) [TUE].

[...]

- (14) Cooperarea consolidată în domeniul creării unei protecții prin brevet unitar respectă competențele, drepturile și obligațiile statelor membre neparticipante. Posibilitatea obținerii protecției prin brevet unitar pe teritoriul statelor membre participante nu aduce atingere disponibilității sau condițiilor de protecție prin brevet pe teritoriul statelor membre neparticipante. În plus, întreprinderile din state membre neparticipante ar trebui să aibă posibilitatea de a obține protecție prin brevet unitar pe teritoriul statelor membre participante în aceleași condiții ca întreprinderile din state membre participante. Normele existente ale statelor membre neparticipante care determină condițiile prin care se poate obține protecție prin brevet pe propriul teritoriu rămân neafectate.

[...]

- (16) [...] cooperarea consolidată în domeniul creării protecției prin brevet unitar este deschisă, în orice moment, tuturor statelor membre care doresc să respecte actele deja adoptate în acest cadru, în conformitate cu articolul 328 [TFUE],

[...]

#### *Articolul 1*

Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Republica Franceză, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord sunt autorizate să instituie între ele o cooperare consolidată în domeniul creării unei protecții prin brevet unitar, prin aplicarea dispozițiilor relevante din tratate.

#### *Articolul 2*

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.”

#### **Procedura în fața Curții**

- 3 Prin Ordonanțele președintelui Curții din 27 octombrie 2011, a fost admisă cererea de intervenție a Republicii Italiene în cauza C-274/11, în susținerea concluziilor Regatului Spaniei, și, în aceeași cauză, au fost admise cererile de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului formulate de Regatul Belgiei, de Republica Cehă, de Republica Federală Germania, de Irlanda, de Republica Franceză, de Republica Letonia, de Ungaria, de Regatul Țărilor de Jos, de Republica Polonă, de Regatul Suediei, de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, de Parlamentul European, precum și de Comisie.
- 4 Prin Ordonanța președintelui Curții din 13 octombrie 2011, a fost admisă cererea de intervenție a Regatului Spaniei în cauza C-295/11, în susținerea concluziilor Republicii Italiene, și, în aceeași cauză, au fost admise cererile de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului formulate de Regatul Belgiei, de Republica Cehă, de Republica Federală Germania, de Irlanda, de Republica Franceză, de Republica Letonia, de Ungaria, de Regatul Țărilor de Jos, de Republica Polonă, de Regatul Suediei, de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, de Parlamentul European, precum și de Comisie.
- 5 Toate statele membre, cu excepția Republicii Letonia, și toate instituțiile interveniente în litigiu (denumite în continuare „intervenientele”) au depus observații scrise.
- 6 Prin Ordonanța președintelui Curții din 10 iulie 2012, cauzele C-274/11 și C-295/11 au fost conexate pentru buna desfășurare a procedurii orale și în vederea pronunțării hotărârii.

#### **Cu privire la acțiuni**

- 7 În susținerea acțiunii formulate, Regatul Spaniei susține, cu titlu principal, că decizia atacată este afectată de un abuz de putere și de o încălcare a sistemului jurisdicțional al Uniunii. În subsidiar, Regatul Spaniei invocă încălcarea condițiilor enunțate la articolul 20 TUE, precum și la articolele 326 TFUE și 327 TFUE, în special a celor privind caracterul neexclusiv al competenței a cărei exercitare este autorizată în temeiul cooperării consolidate, a celor privind necesitatea de a nu recurge la aceasta decât în ultimă instanță și a celor privind lipsa unei atingeri aduse pieței interne.

- 8 În susținerea acțiunii formulate, Republica Italiană afirmă că decizia atacată este afectată, mai întâi, de necompetența Consiliului de a stabili o formă de cooperare consolidată în vederea creării unei protecții prin brevet unitar (denumită în continuare „cooperarea consolidată în cauză”), apoi, de un abuz de putere și de nerespectarea unor norme fundamentale de procedură, și anume în special un viciu de motivare și o încălcare a condiției prevăzute la articolul 20 alineatul (2) TUE, potrivit căreia decizia Consiliului de autorizare a unei forme de cooperare consolidată trebuie să fie adoptată în ultimă instanță, și, în final, de diverse încălcări ale articolului 20 TUE, precum și ale articolelor 118 TFUE și 326 TFUE.
- 9 Întrucât cauzele C-274/11 și C-295/11 au fost conexate, argumentele prezentate în susținerea acestor două acțiuni pot fi grupate în cinci motive, întemeiate pe necompetența Consiliului de a stabili cooperarea consolidată în cauză, pe un abuz de putere, pe încălcarea condiției potrivit căreia o decizie de autorizare a unei forme de cooperare consolidată trebuie să fie adoptată în ultimă instanță, pe încălcări ale articolului 20 alineatul (1) TUE și a articolelor 118 TFUE, 326 TFUE și 327 TFUE și, respectiv, pe nerespectarea sistemului jurisdicțional al Uniunii.

*Cu privire la primul motiv, întemeiat pe lipsa competenței Consiliului de a autoriza cooperarea consolidată în cauză*

#### Argumentele părților

- 10 Regatul Spaniei și Republica Italiană susțin că materia în cauză, și anume cea privind crearea unor titluri europene pentru a asigura o protecție uniformă a drepturilor de proprietate intelectuală, vizată la articolul 118 TFUE, nu se înscrie în una dintre competențele partajate între statele membre și Uniune, ci în competența exclusivă a acesteia, prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (b) TFUE, privind „stabilirea normelor privind concurența necesare funcționării pieței interne”.
- 11 Consiliul nu ar avea, așadar, competența de a autoriza cooperarea consolidată în cauză. Astfel, articolul 20 alineatul (1) TUE exclude orice cooperare consolidată în cadrul competențelor exclusive ale Uniunii.
- 12 Reclamantele subliniază că reglementarea privind brevetul unitar va defini întinderea și limitările monopolului conferit de acest titlu de proprietate intelectuală. Această reglementare va viza, astfel, stabilirea unor norme care sunt esențiale pentru menținerea unei concurențe nenedaturate.
- 13 Pe de altă parte, o calificare a competențelor atribuite prin articolul 118 TFUE drept competențe partajate ar fi contrazisă de faptul că acest articol, deși se referă la piața internă și cu toate că figurează în capitolul din Tratatul FUE privind apropierea legislațiilor, nu acordă Uniunii o competență de armonizare a legislațiilor naționale, ci o competență specifică pentru a crea titluri europene.
- 14 Republica Italiană adaugă că articolele 3 TFUE-6 TFUE stabilesc numai o clasificare indicativă a domeniilor de competență a Uniunii. Curtea ar putea, așadar, să califice drept exclusive competențele atribuite prin articolul 118 TFUE fără a se baza pe lista care figurează la articolul 3 alineatul (1) TFUE.
- 15 Consiliul și intervenientele în susținerea concluziilor acestuia arată că normele în materia proprietății intelectuale fac parte din domeniul pieței interne și că, în acest domeniu, Uniunea dispune de o competență partajată în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (a) TFUE.



## Aprecierea Curții

- 16 Decizia atacată are ca obiect autorizarea celor 25 de state membre menționate la articolul 1 de a exercita între ele, în ceea ce privește crearea unei protecții prin brevet unitar, competențele atribuite prin articolul 118 TFUE.
- 17 Pentru a determina dacă aceste competențe au un caracter neexclusiv și pot, așadar, conform articolului 20 TUE și cu respectarea condițiilor enunțate la acest articol, precum și la articolele 326 TFUE-334 TFUE, să fie exercitate în temeiul cooperării consolidate, trebuie să se constate de la bun început că articolul 118 primul paragraf TFUE conferă „[î]n cadrul instituirii sau al funcționării pieței interne” competența de a crea titluri europene de proprietate intelectuală, precum și de a înființa, în ceea ce privește aceste titluri, sisteme centralizate de autorizare, de coordonare și de control la nivelul Uniunii.
- 18 Competența de a stabili regimurile lingvistice ale titlurilor menționate, acordată prin al doilea paragraf al articolului 118, este strâns legată de instituirea acestor titluri, precum și de sistemele centralizate vizate la primul paragraf al aceluiași articol. În consecință, această competență se situează de asemenea în cadrul funcționării pieței interne.
- 19 Or, conform articolului 4 alineatul (2) TFUE, competențele partajate între Uniune și statele membre se aplică, între altele, domeniului „pieței interne”.
- 20 În ceea ce privește argumentul Regatului Spaniei și al Republicii Italiene potrivit căruia competențele atribuite prin articolul 118 TFUE se încadrează în domeniul „normelor privind concurența necesare funcționării pieței interne” vizat la articolul 3 alineatul (1) litera (b) TFUE și, prin urmare, al competenței exclusive a Uniunii, trebuie amintit că domeniul „pieței interne” vizat la articolul 4 alineatul (2) litera (a) TFUE se referă, în conformitate cu definiția de la articolul 26 alineatul (2) TFUE, la un „spațiu fără frontiere interne, în care libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor este asigurată”. Articolul 26 alineatul (1) TFUE prevede că Uniunea „adoaptă măsurile pentru instituirea sau asigurarea funcționării pieței interne, în conformitate cu dispozițiile incidente ale tratatelor”.
- 21 Din expresia „dispozițiile incidente ale tratatelor” rezultă că competențele care țin de domeniul pieței interne nu sunt limitate la cele atribuite prin articolele 114 TFUE și 115 TFUE privind adoptarea unor măsuri de armonizare, ci includ orice competență care are legătură cu obiectivele enunțate la articolul 26 TFUE, cum ar fi competențele atribuite Uniunii prin articolul 118 TFUE.
- 22 Cu toate că, desigur, normele în materia proprietății intelectuale sunt esențiale pentru menținerea unei concurențe nedenate pe piața internă, acestea nu constituie totuși, astfel cum a arătat avocatul general la punctele 58-60 din concluzii, „norme privind concurența” în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) TFUE.
- 23 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 2 alineatul (6) TFUE, întinderea și condițiile exercitării competențelor Uniunii sunt stabilite prin dispozițiile tratatelor referitoare la fiecare domeniu.
- 24 Or, întinderea și condițiile de exercitare a competențelor Uniunii în domeniul „normelor privind concurența necesare funcționării pieței interne” sunt stabilite în partea a treia titlul VII capitolul 1 din Tratatul TUE, și anume la articolele 101 TFUE-109 TFUE. A considera articolul 118 TFUE ca făcând parte din domeniul respectiv ar fi, așadar, contrar articolului 2 alineatul (6) TFUE și ar avea ca efect extinderea necorespunzătoare a domeniului de aplicare al articolului 3 alineatul (1) litera (b) TFUE.

- 25 În aceste condiții, este necesar să se concluzioneze că competențele atribuite prin articolul 118 TFUE țin de un domeniu de competențe partajate în sensul articolului 4 alineatul (2) TFUE și au, în consecință, un caracter neexclusiv în sensul articolului 20 alineatul (1) primul paragraf TUE.
- 26 În consecință, motivul întemeiat pe necompetența Consiliului de a autoriza cooperarea consolidată în cauză trebuie să fie respins.

*Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere*

#### Argumentele părților

- 27 Regatul Spaniei și Republica Italiană amintesc faptul că orice formă de cooperare consolidată trebuie să contribuie la procesul de integrare. Or, în prezenta cauză, veritabilul obiectiv al deciziei atacate nu ar fi fost realizarea unei integrări, ci excluderea Regatului Spaniei și a Republicii Italiene de la negocierile privind problema regimului lingvistic al brevetului unitar și lipsirea astfel a acestor state membre de prerogativa lor, acordată prin articolul 118 al doilea paragraf TFUE, de a se opune unui regim lingvistic cu care nu pot fi de acord.
- 28 Faptul că Tratatul FUE prevede, la al doilea paragraf al articolului 118, un temei juridic specific pentru stabilirea regimului lingvistic al unui titlu european de proprietate intelectuală ar demonstra caracterul sensibil al acestei probleme și comportamentul inadecvat al Consiliului. Intervalul scurt de timp care s-a scurs între propunerea Comisiei și adoptarea deciziei atacate ar reprezenta o ilustrare a acestui comportament.
- 29 Reclamantele trag de aici concluzia că procedura cooperării consolidate a fost utilizată în acest caz pentru a îndepărta unele state membre de la o negociere dificilă și pentru a eluda cerința unanimității, deși acest procedeu este conceput, în opinia lor, pentru a fi utilizat în cazuri în care unul sau mai multe state membre nu sunt încă pregătite să participe la o acțiune legislativă a Uniunii în ansamblul său.
- 30 Regatul Spaniei adaugă că sistemul de brevet unitar avut în vedere de participanții la cooperarea consolidată trebuie să fie analizat ca un acord special în sensul articolului 142 din Convenția privind eliberarea brevetelor europene (Convenția privind brevetul european), semnată la München (Germania) la 5 octombrie 1973 și intrată în vigoare la 7 octombrie 1977 (denumită în continuare „CBE”). În consecință, deși a prezentat crearea unui brevet unitar drept o formă de cooperare consolidată, Consiliul ar fi dorit în realitate să autorizeze crearea unei categorii specifice de brevet european în cadrul CBE, crearea care, potrivit acestui stat membru, nu ar trebui să aibă loc prin intermediul unei proceduri prevăzute de Tratatul UE sau de Tratatul FUE.
- 31 Consiliul arată că Regatul Spaniei și Republica Italiană nu participă la această formă de cooperare consolidată pentru că refuză acest lucru, iar nu pentru că ar fi excluse de la ea, considerentul (16) al deciziei atacate subliniind de altfel că cooperarea consolidată este deschisă, în orice moment, tuturor statelor membre. Pe de altă parte, crearea unei protecții printr-un brevet unitar ar favoriza obiectivele Uniunii și ar întări procesul de integrare.
- 32 Intervenientele în susținerea concluziilor Consiliului se aliază acestei poziții. Ele subliniază că materiile care necesită unanimitatea nu sunt în niciun mod excluse din domeniile în care este permisă instituirea unei forme de cooperare consolidată. În fond, aceasta ar fi un procedeu care permite depășirea problemelor aferente minorităților de blocaj.



## Aprecierea Curtii

- 33 Un act reprezintă un abuz de putere numai dacă rezultă din indicii obiective, pertinente și concordante că a fost adoptat în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cele pentru care a fost acordată competența în cauză sau de a eluda o procedură special prevăzută de tratate pentru a răspunde circumstanțelor cauzei (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 mai 2008, Spania/Consiliul, C-442/04, Rep., p. I-3517, punctul 49 și jurisprudența citată).
- 34 Prin intermediul motivului întemeiat pe un astfel de abuz de putere, Regatul Spaniei și Republica Italiană reproșează în esență Consiliului că, prin autorizarea cooperării consolidate în cauză, a eludat cerința unanimității prevăzută la articolul 118 al doilea paragraf TFUE și a înlăturat opoziția acestor două state membre față de propunerea Comisiei referitoare la regimul lingvistic al brevetului unitar.
- 35 În această privință, trebuie să se arate că nicio prevedere a articolului 20 TUE sau a articolelor 326 TFUE-334 TFUE nu interzice statelor membre să stabilească între ele o formă de cooperare consolidată în cadrul competențelor Uniunii care trebuie, potrivit tratatelor, să fie exercitate în unanimitate. Dimpotrivă, din articolul 333 alineatul (1) TFUE rezultă că astfel de competențe pot face obiectul unei forme de cooperare consolidată, dacă sunt îndeplinite condițiile enunțate la articolele 20 TUE și 326 TFUE-334 TFUE, și că, în acest caz, cu excepția situației în care Consiliul a decis că va hotărî cu majoritate calificată, unanimitatea va fi constituită numai din voturile statelor membre participante.
- 36 În plus, contrar celor susținute de Regatul Spaniei și de Republica Italiană, articolele 20 TUE și 326 TFUE-334 TFUE nu limitează posibilitatea de a recurge la o formă de cooperare consolidată numai la ipoteza în care unul sau mai multe state membre declară că nu sunt încă pregătite să participe la o acțiune legislativă a Uniunii în ansamblul său. Potrivit articolului 20 alineatul (2) TUE, situația care poate conduce în mod legitim la o formă de cooperare consolidată este cea în care „obiectivele urmărite prin această cooperare nu pot fi atinse într-un termen rezonabil de Uniune, în ansamblul său”. Imposibilitatea la care se referă această dispoziție se poate datora unor cauze diferite, precum o lipsă de interes a unuia sau mai multor state membre ori incapacitatea statelor membre, care și-ar exprima toate interesul pentru adoptarea unui regim la nivelul Uniunii, de a ajunge la un acord cu privire la conținutul unui astfel de regim.
- 37 În consecință, decizia Consiliului de a autoriza o formă de cooperare consolidată după ce a constatat că brevetul unitar și regimul său lingvistic nu puteau fi instituite într-un termen rezonabil de către Uniune în ansamblul său nu constituie nicidecum o eludare a cerinței unanimității prevăzute la articolul 118 al doilea paragraf TFUE și nici, de altfel, o excludere a statelor membre care nu au achiesat la cererile de cooperare consolidată. În măsura în care este conformă cu condițiile prevăzute la articolul 20 TUE, precum și la articolul 326 și următoarele TFUE, aspect care este examinat în cadrul altor motive, decizia atacată nu constituie un abuz de putere, ci contribuie, având în vedere imposibilitatea de a ajunge la un regim comun pentru ansamblul Uniunii într-un termen rezonabil, la procesul de integrare.
- 38 Această concluzie nu este, de altfel, infirmată cu nimic de argumentul Regatului Spaniei întemeiat pe existența articolului 142 din CBE.
- 39 Potrivit alineatului (1) al articolului 142, „[o]rice grup de state contractante care a prevăzut printr-un acord special că brevetul european acordat pentru aceste state are un caracter unic pe tot teritoriul lor poate prevedea că brevetele europene pot fi acordate doar concomitent pentru toate aceste state”.
- 40 Întrucât fiecare stat membru al Uniunii Europene este un stat contractant al CBE, instituirea unui brevet european cu efect unitar între anumite state membre ale Uniunii, astfel cum este preconizată în decizia atacată, poate fi efectuată, astfel cum susține Regatul Spaniei, printr-un „acord special” în sensul articolului 142 din CBE. Cu toate acestea, contrar celor afirmate de acest stat membru, nu se

poate deduce din această împrejurare că competența prevăzută la articolul 20 TUE este utilizată în alte scopuri decât cele pentru care a fost acordată atunci când anumite state membre ale Uniunii instituie un astfel de brevet printr-un act adoptat în cadrul unei forme de cooperare consolidată, în loc să încheie un acord internațional.

- 41 Rezultă din cele precedente că motivul întemeiat pe un abuz de putere trebuie să fie respins.

*Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea condiției potrivit căreia o decizie de autorizare a unei forme de cooperare consolidată trebuie să fie adoptată în ultimă instanță*

#### Argumentele părților

- 42 Reclamantele susțin că cerința enunțată la articolul 20 alineatul (2) TUE, referitoare la adoptarea unei decizii de autorizare a unei forme de cooperare consolidată în ultimă instanță, trebuie să fie respectată cu strictețe. Or, în speță, posibilitățile de negociere între toate statele membre cu privire la regimul lingvistic al brevetului unitar nu ar fi fost nicidecum epuizate.
- 43 Regatul Spaniei arată că nu a trecut nici măcar o perioadă de șase luni între propunerea de regim lingvistic prezentată de Comisie la 30 iunie 2010 și propunerea de cooperare consolidată prezentată de aceeași instituție la 14 decembrie 2011. În ceea ce privește perioada cuprinsă între prima propunere de regulament privind brevetul comunitar prezentată în cursul lunii august 2000 și respectiva propunere de regim lingvistic a Comisiei, aceasta nu poate fi luată în considerare pentru a aprecia dacă decizia atacată a fost adoptată în ultimă instanță. În această privință, Regatul Spaniei arată că în cursul anului 2003 fusese definită o abordare comună și că ulterior aspectul lingvistic nu a mai fost discutat în mod substanțial în cadrul Consiliului.
- 44 Republica Italiană admite că Consiliul dispune de o largă marjă de apreciere în ceea ce privește evaluarea stadiului negocierilor și că problema respectării condiției referitoare la adoptarea în ultimă instanță a unei decizii de autorizare a unei forme de cooperare consolidată nu poate fi examinată, așadar, decât în mod limitat de către Curte. Totuși, în prezenta cauză, „pachetul legislativ” privind brevetul unitar ar fi fost incomplet și negocierile consacrate regimului lingvistic ar fi fost de scurtă durată. În aceste condiții, nerespectarea articolului 20 alineatul (2) TUE ar fi vădită.
- 45 Potrivit Republicii Italiene, decizia atacată este afectată de asemenea de o lipsă a examinării și de nemotivare, întrucât expune în mod excesiv de succint motivele pentru care Consiliul consideră că cerințele prevăzute de Tratatul UE și FUE în materie de cooperare consolidată sunt îndeplinite.
- 46 Consiliul și intervenientele în susținerea concluziilor acestuia evidențiază situația de impas la care au ajuns negocierile, deja foarte lungi, cu privire la brevetul unitar și la regimul său lingvistic.

#### Aprecierea Curții

- 47 Potrivit articolului 20 alineatul (2) TUE, Consiliul nu poate autoriza o cooperare consolidată decât „în ultimă instanță, atunci când acesta stabilește că obiectivele urmărite prin această cooperare nu pot fi atinse într-un termen rezonabil de Uniune, în ansamblul său”.
- 48 Această condiție are o importanță deosebită și trebuie să fie interpretată în lumina articolului 20 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, potrivit căruia formele de cooperare consolidată „urmăresc să favorizeze realizarea obiectivelor Uniunii, să apere interesele acesteia și să consolideze procesul său de integrare”.

- 49 Este evident că interesele Uniunii și procesul de integrare nu ar fi protejate în cazul în care orice negociere lipsită de rezultate ar putea conduce la una sau la mai multe forme de cooperare consolidată în detrimentul căutării unui compromis care să permită adoptarea unei reglementări pentru Uniune în ansamblul său.
- 50 Prin urmare, astfel cum a arătat avocatul general la punctele 108 și 111 din concluzii, termenii „în ultimă instanță” subliniază că numai situații caracterizate de imposibilitatea de a adopta o astfel de reglementare într-un viitor previzibil pot conduce la adoptarea unei decizii de autorizare a unei forme de cooperare consolidată.
- 51 Reclamantele susțin că atât la data la care Comisia a prezentat propunerea de autorizare Consiliului, cât și la data deciziei atacate, existau încă șanse reale de a ajunge la un compromis. Acestea susțin de asemenea că negocierile pentru a ajunge la un acord cu privire la brevetul unitar și la regimul său lingvistic nu au fost atât de variate și de aprofundate cum afirmă Consiliul și intervenientele în susținerea concluziilor acestuia.
- 52 În această privință, trebuie amintit că la procedura care conduce la adoptarea unei decizii de autorizare a unei forme de cooperare consolidată participă Comisia, care prezintă o propunere în acest sens Parlamentului European, care o aprobă, și Consiliul, care adoptă decizia definitivă de autorizare a unei forme de cooperare consolidată.
- 53 Adoptând decizia definitivă amintită, Consiliul se află în poziția cea mai potrivită pentru a aprecia dacă statele membre fac dovada unei voințe de compromis și sunt în măsură să prezinte propuneri susceptibile să conducă la adoptarea unei reglementări pentru Uniune în ansamblul său într-un viitor previzibil.
- 54 Curtea trebuie, așadar, în exercitarea controlului respectării condiției privind adoptarea în ultimă instanță a unei decizii de autorizare a unei forme de cooperare consolidată, să verifice dacă Consiliul a examinat cu atenție și imparțialitate elementele care sunt pertinente în această privință și dacă concluzia la care a ajuns acesta este suficient motivată.
- 55 În prezenta cauză, Consiliul a luat în considerare în mod întemeiat faptul că procesul legislativ în vederea instituirii unui brevet unitar la nivelul Uniunii a fost inițiat în cursul anului 2000 și a parcurs mai multe etape, care sunt reconstituite de avocatul general la punctele 119-123 din concluzii și expuse în detaliu în propunerea de cooperare consolidată prezentată de Comisie la 14 decembrie 2010 [COM(2010) 790 final, paginile 3-6], precum și, în mod mai succint, în considerentele (3) și (4) ale deciziei atacate.
- 56 Se observă de asemenea că un număr considerabil de regimuri lingvistice diferite pentru brevetul unitar au fost discutate de ansamblul statelor membre în cadrul Consiliului și că niciunul dintre aceste regimuri, cu sau fără adăugarea unor elemente de compromis, nu a primit un sprijin de natură să conducă la adoptarea, la nivelul Uniunii, a unui „pachet legislativ” complet referitor la un astfel de brevet.
- 57 Pe de altă parte, reclamantele nu au prezentat niciun element concret de natură să respingă afirmația Consiliului potrivit căreia lipsa unei susțineri suficiente pentru fiecare regim lingvistic propus sau preconizat persista încă la momentul introducerii cererilor de cooperare consolidată, la data propunerii de autorizare transmise de Comisie Consiliului și la data adoptării deciziei atacate.
- 58 În sfârșit, în ceea ce privește motivarea deciziei atacate, trebuie amintit că, atunci când adoptarea actului în cauză se înscrie într-un context bine cunoscut de persoanele interesate, aceasta poate fi motivată în mod sumar (Hotărârea din 26 iunie 2012, Polonia/Comisia, C-335/09 P, punctul 152 și jurisprudența citată). Având în vedere participarea reclamantelor la negocieri și expunerea detaliată a

etapelor infructuoase anterioare deciziei atacate în propunerea care trebuia să conducă la această decizie, nu se poate concluziona că aceasta este afectată de un viciu de motivare de natură să conducă la anularea sa.

- 59 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să fie respins motivul întemeiat pe încălcarea condiției potrivit căreia o decizie de autorizare a unei forme de cooperare consolidată trebuie să fie adoptată în ultimă instanță.

*Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcări ale articolului 20 alineatul (1) TUE și ale articolelor 118 TFUE, 326 TFUE și 327 TFUE*

Cu privire la pretinsa încălcare a articolului 20 alineatul (1) TUE

– Argumentele părților

- 60 Potrivit Regatului Spaniei și Republicii Italiene, Consiliul a considerat în mod eronat că cooperarea consolidată în cauză urmărea obiectivele enunțate la articolul 20 alineatul (1) TUE prin crearea unui nivel de integrare crescut în raport cu situația actuală. Acestea arată că există un anumit nivel de uniformitate din cauza conformității legislației din toate statele membre cu dispozițiile CBE. Crearea unui brevet unitar care acoperă numai o parte din Uniune este, potrivit acestora, de natură să aducă atingere acestei uniformități, iar nu să o amelioreze.
- 61 Consiliul și intervenientele în susținerea concluziilor acestuia amintesc că nici brevetele naționale, nici brevetele europene validate în unul sau în mai multe state membre nu conferă decât o protecție națională. Brevetul unitar avut în vedere în decizia atacată ar permite întreprinderilor să dispună de o protecție uniformă în 25 de state membre. O protecție uniformă în întreaga Uniune ar fi, desigur, și mai favorabilă pentru funcționarea pieței interne, dar cooperarea consolidată ar permite cel puțin apropierea de acest obiectiv și ar conduce, așadar, la o mai bună integrare.

– Aprecierea Curții

- 62 Astfel cum au arătat Consiliul și intervenientele în susținerea concluziilor acestuia, brevetele europene acordate în conformitate cu normele CBE nu conferă o protecție uniformă în statele contractante ale acestei convenții, ci asigură, în fiecare dintre aceste state, o protecție a cărei întindere este definită de dreptul național. În schimb, brevetul unitar avut în vedere de decizia atacată ar conferi o protecție uniformă pe teritoriul tuturor statelor membre care participă la cooperarea consolidată.
- 63 În consecință, argumentația reclamantelor potrivit căreia protecția conferită de acest brevet unitar nu ar aduce beneficii în materie de uniformitate și, prin urmare, de integrare, în raport cu situația care rezultă din punerea în aplicare a normelor prevăzute de CBE, trebuie să fie înlăturată ca nefondată.

Cu privire la pretinsa încălcare a articolului 118 TFUE

– Argumentele părților

- 64 Republica Italiană amintește că articolul 118 TFUE prevede crearea de titluri europene pentru protecția drepturilor de proprietate intelectuală pentru a asigura, cu ajutorul înființării unor sisteme centralizate de autorizare, coordonare și control „la nivelul Uniunii”, o protecție uniformă „în Uniune”. Or, Consiliul ar fi autorizat crearea unui titlu care, tocmai, nu ar fi valabil în ansamblul Uniunii.

65 Consiliul și intervenientele în susținerea concluziilor acestuia își reiterează poziția potrivit căreia brevetul unitar avut în vedere în decizia atacată permite întreprinderilor să dispună de o protecție uniformă în 25 de state membre și ameliorează astfel funcționarea pieței interne.

– Aprecierea Curții

66 Din articolul 326 primul paragraf TFUE rezultă că exercitarea, în temeiul unei forme de cooperare consolidată, a unei competențe atribuite Uniunii trebuie să respecte, printre alte dispoziții ale tratatelor, pe cea care atribuie această competență. Cooperarea consolidată vizată de prezentele acțiuni trebuie, în consecință, să respecte articolul 118 TFUE.

67 Având în vedere această obligație de conformitate cu articolul 118 TFUE, cooperarea consolidată în cauză trebuie să stabilească măsuri privind crearea unui titlu european care să confere o protecție uniformă a drepturilor de proprietate intelectuală.

68 În ceea ce privește, în schimb, termenii „în Uniune” și „la nivelul Uniunii” care figurează la articolul 118 TFUE, trebuie să se constate că este inerent faptului că competența atribuită de acest articol este exercitată în speță în temeiul cooperării consolidate că titlul european de proprietate intelectuală astfel creat, protecția uniformă pe care o conferă și regimurile de care este însoțit vor fi în vigoare nu în ansamblul Uniunii, ci numai pe teritoriul statelor membre participante. Departe de a constitui o încălcare a articolului 118 TFUE, această consecință decurge în mod necesar din articolul 20 TUE, care prevede, la alineatul (4), că „[a]ctele adoptate în cadrul unei forme de cooperare consolidată sunt obligatorii numai pentru statele membre participante”.

69 În consecință, argumentația întemeiată pe încălcarea articolului 118 TFUE este nefondată.

Cu privire la pretinsa încălcare a articolului 326 al doilea paragraf TFUE

– Argumentele părților

70 Regatul Spaniei și Republica Italiană amintesc modul de redactare a articolului 326 al doilea paragraf TFUE, potrivit căruia formele de cooperare consolidată „nu pot aduce atingere pieței interne și nici coeziunii economice, sociale și teritoriale [și] nu pot să constituie o barieră sau o discriminare în schimburile dintre statele membre ori să provoace o denaturare a concurenței între acestea”.

71 Cooperarea consolidată în cauză ar aduce atingere ansamblului acestor principii și obiective. Astfel, crearea unei protecții uniforme a inovării numai într-o parte a Uniunii ar favoriza o absorbție a activității aferente produselor inovatoare în această parte a Uniunii, în detrimentul statelor membre neparticipante.

72 În plus, cooperarea consolidată în cauză s-ar afla la originea unei denaturări a concurenței și a unei discriminări între întreprinderi din cauza faptului că schimburile de produse inovatoare vor fi facilitate, potrivit regimului lingvistic preconizat în considerentul (7) al deciziei atacate, pentru întreprinderile care lucrează în germană, în engleză sau în franceză. Cooperarea consolidată preconizată ar reduce în plus mobilitatea cercetătorilor originari din state membre care nu participă la această cooperare sau din state membre a căror limbă oficială nu este germana, engleza sau franceza, întrucât regimul lingvistic prevăzut de această decizie va face dificil accesul acestor cercetători la informațiile privind conținutul brevetelor.

73 De asemenea, s-ar aduce atingere coeziunii economice, sociale și teritoriale a Uniunii, întrucât respectiva formă de cooperare consolidată ar împiedica dezvoltarea coerentă a politicii industriale și ar accentua diferențele dintre statele membre din punct de vedere tehnologic.



74 Consiliul și intervenientele în susținerea concluziilor sale apreciază că acest motiv este întemeiat pe premise speculative. Pe de altă parte, fragmentarea pieței și-ar avea originea nu în decizia atacată, ci în situația actuală, în care protecția conferită de brevetele europene este națională. Mai mult, în măsura în care reclamantele își întemeiază argumentația pe regimul lingvistic preconizat, acțiunile lor ar fi inadmisibile, întrucât caracteristicile definitive ale acestui regim lingvistic nu sunt stabilite în decizia atacată.

– Aprecierea Curții

75 Pentru același motiv ca și cel expus la punctul 68 din prezenta hotărâre, nu se poate susține în mod valabil că, prin faptul că își propune să creeze un brevet unitar aplicabil în statele membre participante, iar nu în ansamblul Uniunii, decizia atacată aduce atingere pieței interne sau coeziunii economice, sociale și teritoriale a Uniunii.

76 În măsura în care reclamantele se referă de asemenea, pentru a demonstra o astfel de atingere adusă pieței interne, precum și o discriminare și denaturări ale concurenței, la regimul lingvistic preconizat în considerentul (7) al deciziei atacate, este necesar să se constate că compatibilitatea acestui regim cu dreptul Uniunii nu poate fi examinată în cadrul prezentelor acțiuni.

77 Astfel, după cum precizează considerentul (7) menționat anterior, regimul lingvistic descris în acesta corespunde numai unei propuneri a Comisiei, îmbogățită cu elemente de compromis propuse de statul membru care asigură președinția Consiliului Uniunii la momentul cererilor de cooperare consolidată. Regimul lingvistic astfel cum este expus în acest considerent se afla, așadar, numai într-o fază pregătitoare la momentul adoptării deciziei atacate și nu este un element constitutiv al acesteia.

78 În consecință, argumentația întemeiată pe încălcarea articolului 326 TFUE este în parte nefondată și în parte inadmisibilă.

Cu privire la pretinsa încălcare a articolului 327 TFUE

– Argumentele părților

79 Contrar dispozițiilor articolului 327 TFUE, cooperarea consolidată în cauză nu respectă, potrivit Regatului Spaniei, drepturile statelor membre care nu participă la aceasta. În special, dreptul Regatului Spaniei și al Republicii Italiene de a participa în viitor la această formă de cooperare consolidată nu ar fi respectat, întrucât Consiliul favorizează un regim lingvistic pe care aceste două state membre nu îl acceptă.

80 Potrivit Consiliului și intervenientelor în susținerea concluziilor acestuia, prezentul motiv este întemeiat pe premisa eronată potrivit căreia ar fi imposibil din punct de vedere material sau juridic pentru Regatul Spaniei și Republica Italiană să participe la această formă de cooperare.

– Aprecierea Curții

81 În temeiul articolului 327 TFUE, cooperarea consolidată autorizată prin decizia atacată trebuie să respecte „competențele, drepturile și obligațiile” Regatului Spaniei și ale Republicii Italiene în calitate de state membre care nu participă la această formă de cooperare.

82 Or, niciun element din decizia atacată nu aduce atingere unei competențe, unui drept sau unei obligații a acestor două state membre. În special, nu poate fi calificată drept atingere adusă competențelor, drepturilor și obligațiilor acestora perspectiva, indicată prin această decizie, a punerii în aplicare a regimului lingvistic căruia Regatul Spaniei și Republica Italiană i se opun. Deși este esențial, desigur,



ca o formă de cooperare consolidată să nu conducă la adoptarea de măsuri care să împiedice statele membre neparticipante să își exercite competențele și drepturile și să își asume obligațiile, le este permis, în schimb, participanților la această formă de cooperare să stabilească norme cu care statele neparticipante nu ar fi de acord dacă ar participa la aceasta.

- 83 Stabilirea unor astfel de norme nu împiedică, de altfel, statele membre neparticipante să adere la forma de cooperare consolidată. După cum prevede articolul 328 alineatul (1) primul paragraf TFUE, o astfel de adeziune este supusă condiției de a respecta actele deja adoptate de statele membre participante la această formă de cooperare de la începutul acesteia.
- 84 În plus, trebuie să se arate că Regatul Spaniei și Republica Italiană nu au respins elementele menționate în a doua-a patra teză ale considerentului (14) al deciziei atacate.
- 85 În consecință, argumentația întemeiată pe o încălcare a articolului 327 TFUE este de asemenea neîntemeiată.
- 86 Din tot ceea ce precedă rezultă că al patrulea motiv invocat de reclamante în susținerea acțiunilor lor, întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatul (1) TUE și a articolelor 118 TFUE, 326 TFUE și 327 TFUE, trebuie să fie respins.

*Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe nerespectarea sistemului jurisdicțional al Uniunii*

#### Argumentele părților

- 87 Regatul Spaniei amintește că sistemul jurisdicțional al Uniunii este constituit dintr-un sistem complet de căi de atac și de proceduri destinat să asigure controlul legalității actelor instituțiilor acesteia. Consiliul ar fi încălcat acest sistem prin autorizarea unei forme de cooperare consolidată fără să se precizeze care este regimul jurisdicțional avut în vedere. Deși nu este, bineînțeles, necesar să se creeze, în fiecare act de drept derivat, un sistem jurisdicțional propriu, Regatul Spaniei consideră că regimul jurisdicțional aplicabil trebuie totuși să fie precizat într-un act care autorizează crearea unui nou titlu european de proprietate intelectuală.
- 88 Consiliul și intervenientele în susținerea concluziilor acestuia arată că Curtea a precizat, la punctul 62 din Avizul 1/09 din 8 martie 2011 (Rep., p. I-1137), că articolul 262 TFUE prevede numai o posibilitate de a crea o cale de atac specifică pentru litigiile în legătură cu aplicarea actelor Uniunii care creează titluri europene de proprietate intelectuală, dar nu impune instituirea unui anumit cadru jurisdicțional. În orice caz, nu ar fi nicidecum necesar ca decizia prin care este autorizată o formă de cooperare consolidată să conțină prevederi referitoare la condițiile regimului jurisdicțional care va fi instituit în cadrul acestei cooperări.

#### Aprecierea Curții

- 89 Autorizarea formei de cooperare consolidată vizată de prezentele acțiuni a fost acordată de Consiliu în temeiul articolului 329 alineatul (1) TFUE, respectiv la propunerea Comisiei și după aprobarea Parlamentului European.
- 90 Propunerea Comisiei era, la rândul său, întemeiată pe cererile statelor membre care doresc să stabilească forma de cooperare consolidată în cauză. Aceste cereri trebuie, potrivit articolului 329 alineatul (1), să precizeze „domeniul de aplicare și obiectivele urmărite prin forma de cooperare consolidată preconizată”.

- 91 Reiese din dosar că atât cererile menționate, cât și propunerea Comisiei cuprindeau astfel de precizări. Acestea au fost reluate în decizia atacată, în special în considerentele (6) și (7) ale acesteia.
- 92 Consiliul nu avea obligația de a furniza, în decizia atacată, informații suplimentare cu privire la conținutul pe care l-ar putea avea regimul adoptat de participanții la cooperarea consolidată în cauză. Astfel, această decizie avea ca unic obiectiv autorizarea statelor membre solicitante de a iniția această formă de cooperare. Ulterior, revenea acestora, prin recurgerea la instituțiile Uniunii potrivit condițiilor prevăzute la articolele 20 TUE și 326 TFUE-334 TFUE, sarcina de a institui brevetul unitar și de a stabili normele aferente, inclusiv, dacă este cazul, norme specifice în materie jurisdicțională.
- 93 În consecință, al cincilea motiv trebuie de asemenea să fie respins.
- 94 Întrucât niciunul dintre motivele invocate de Regatul Spaniei și de Republica Italiană în susținerea acțiunilor lor nu poate fi primit, acestea trebuie să fie respinse.

### **Cu privire la cheltuielile de judecată**

- 95 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul a solicitat obligarea Regatului Spaniei și a Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată și acestea au căzut în pretenții, trebuie să se decidă că fiecare dintre aceste state membre suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Consiliu în cauza C-274/11 și, respectiv, în cauza C-295/11.
- 96 În aplicarea articolului 140 alineatul (1) din același regulament, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunile.**
- 2) Regatul Spaniei suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene în cauza C-274/11.**
- 3) Republica Italiană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene în cauza C-295/11.**
- 4) Regatul Belgiei, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Irlanda, Republica Franceză, Republica Letonia, Ungaria, Regatul Țărilor de Jos, Republica Polonă, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Parlamentul European și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături